Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9153
Copyright: Melk, Benediktinerstift

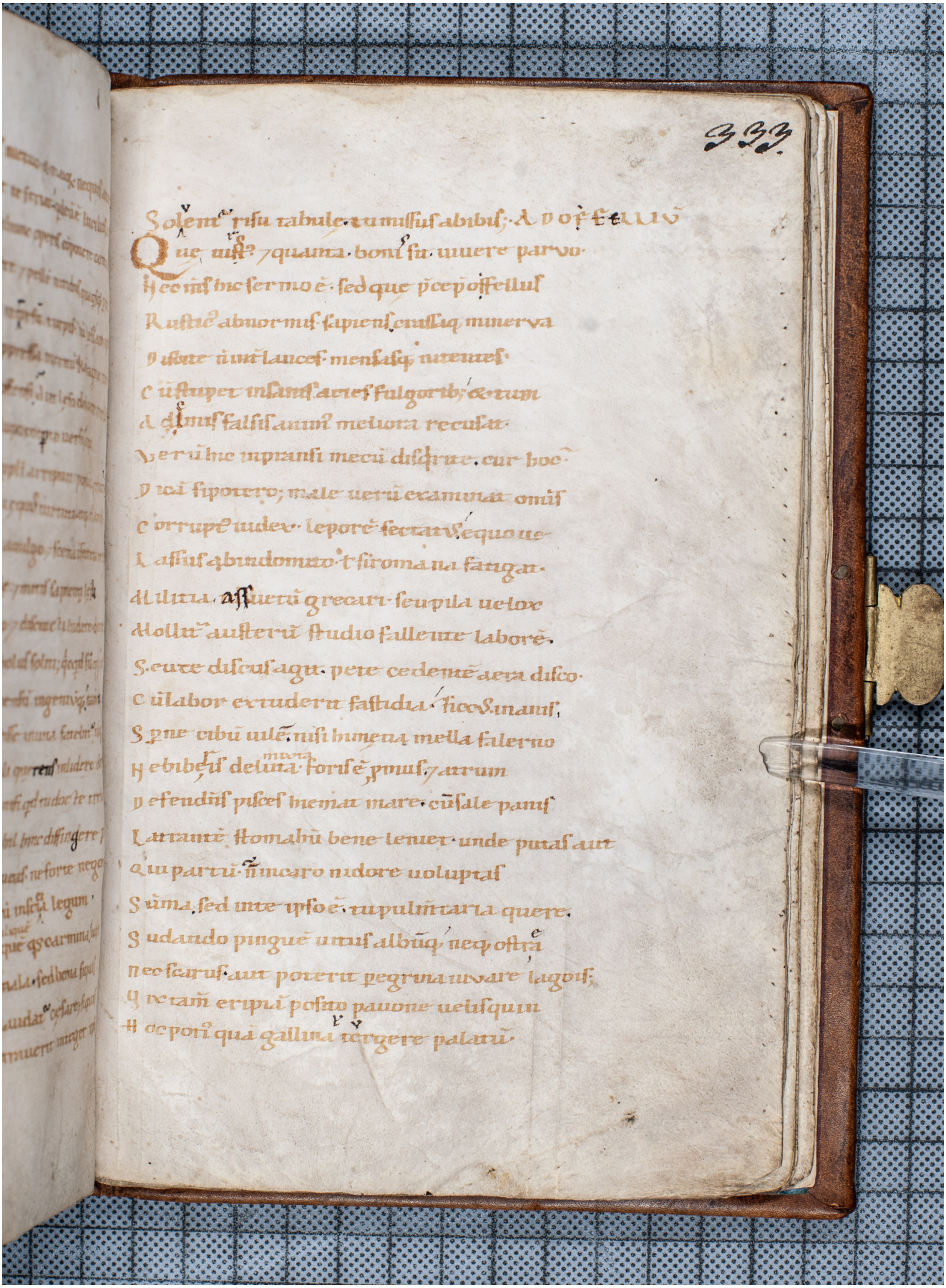

333

Solem risu tabule tu missus abibis. ad Ofellum
Que nisi quanta boni fu uuere parvo
Hec inter hec sermo e sed que p̄cep ofellus
Rusticus abnormis sapiens crassiq minerva
Dum ferre tum lances mensasq nitentes
Cum super insanis aries fulgoribus aerum
Adimis falsis animi meliora recusat
Verum hic impransi mecum disqire cur hoc
Dicat si potero; male verum examinat omis
Corrupe iudex lepore secatus equo ne
Lassus abundomno t sit romana fatigat
Multa assuetus grecari sepe pila velox
Mollis austerum studio fallente laborem
Seu ludus agro pete cedentem aera disco
Cum labor extulerit fastidia sicc sinanis
Spe cibum vile nisi hymetia mella falerno
Hebibes deluna forsit primus arrum
Defendis pisces hyemat mare cum sale panis
Latrantem stomachum bene tenet unde putas aut
Qui partum finiere nidore voluptas
Summa sed inter ipso e pupulinaria quere
Sudando pinguem unus albumq neq ostra
Nec scarus aut poterit peregrina iuvare lagoos
Quem tamen erpia posito pavone velis quin
Hic poni quam gallina tergere palatum